

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXXIV. — Wydana i rozesłana dnia 27. sierpnia 1903.

Treść: *M* 173. Rozporządzenie, dotyczące postępowania cłowego z cukrem.

173.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu z dnia 26. sierpnia 1903,

dotyczące postępowania cłowego z cukrem.

§. 1.

Wykonując postanowienia art. 3 brukselskiej konwencji cukrowej z dnia 5. marca 1902, Dz. u. p. Nr. 25 z r. 1903, oraz §. 1 ustawy z dnia 31. stycznia 1903, Dz. u. p. Nr. 26, zawierającej niektóre zmiany i uzupełnienia przepisów o podatku od cukru, zmienia się cesarskie rozporządzenie z dnia 17. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 120 (część VI) i ustala numery taryfy 17, 18 i 19 w porozumieniu z interesowanymi królewskimi węgierskimi ministerstwami, od dnia 1. września 1903 na czas obowiązywania konwencji, jak następuje:

Nr. t. 17. Cukier surowy poniżej 98% polaryzacji, za 100 kg 2 zł. 20 ct.

Nr. t. 18. Cukier rafinowany oraz wszelki cukier o 98% polaryzacji i wyżej, za 100 kg 2 „ 40 „

Nr. t. 19. Melassa, za 100 kg . 6 „ — „

Stopa tary oznaczona dotąd dla odmian cukru numerów taryfy 19 i 20 na 11% dla beczek o większej niż normalna pojemności, obowiązywać ma odtąd dla wszystkich odmian cukru IV klasy taryfy.

§. 2.

Postanowienia urzędowego alfabetycznego spisu towarów dla taryfy cłowej zmienić przeto należy, względnie uzupełnić w następujący sposób:

Wyraz: „Cukier.“

W miejsce trzeciego ustępu uwagi 1 wejść ma zdanie:

„Cukier surowy Nr. t. 17 wolno odprawiać tylko po stwierdzeniu polaryzacji urzędownie pobranych próbek, dokonaniem przez c. k. rolniczo-chemiczną stację doświadczalną we Wiedniu.“

Wyraz „Syrop“ ma odtąd brzmieć u wstępu:

„**Syrop** (rozczyń cukru), zawierający cukier trzcinowy (z buraków) lub inwertowy, jak cukier Nr. t. 17, względnie 18 (p. wyraz „cukier“, uwaga 1).“

Dotychczasowe powołanie się na osnovę taryfy:
— — do użytku ludzi służący 19 a . 8 zł. — ct.
— — do użytku ludzi się nie nadający
19 b 6 „ — „
odpada.

Wstępne słowa uwagi („Jako nie nadające się do użytku dla ludzi uważać należy“) zastąpić należy słowami:

Uwaga. Jak melassę (Nr. t. 19) traktować należy:

a) . . . b) . . .

Przy wyrazie „Melassa“ powołać należy uwagę z pod wyrazu „Syrop“.

§. 3.

Na zasadzie art. 4 konwencji należy od każdego rodzaju cukru trzcinowego lub z buraków, który pochodzi z krajów udzielających premii, pobierać przy wstępie prócz cła taryfowego jeszcze osobne cło według stopy, którą się osobno poda do wiadomości.

§. 4.

Do każdego obcego cukru, wprowadzanego na austriacko-węgierski obszar cłowy w celu konsumpcji, rafinady lub przetworu musi być dołączonym przy wstępnem odprawianiu certyfikat pochodzenia.

Od cukru wprowadzanego bez takiego certyfikatu opłacać należy prócz taryfowego cła (§. 1) osobne jeszcze cło według każdorazowej najwyższej stopy.

§. 5.

Do transytu dopuszczać wolno premiowany cukier (§. 3) tylko pod kontrolą celną, chyba że chodzi o transyt bezpośredni albo też za pośrednictwem przeładowania lub złożenia w cłowym domu składowym.

Pod tymi samymi warunkami dopuszczać wolno do transytu także cukier wprowadzany bez certyfikatów pochodzenia.

§. 6.

Wspomniane w §. 4 certyfikaty muszą być wystawione przez te organy skarbowe, które w tym celu wyznaczy rząd tego kraju, gdzie cukier ten wytworzono, skąd pochodzi lub gdzie go przerobiono.

Certyfikaty, wystawione przez państwa, które do konwencji brukselskiej przystąpiły,*) nie potrzebują żadnej wizy konsularnej.

O ile certyfikaty, wystawione przez państwa, które do konwencji brukselskiej nie przystąpiły, takiej wizy potrzebują, o tem postanowią osobne zarządzenia.

*) Dotąd przystąpiły do umowy brukselskiej: Austria, Węgry, Niemcy, Belgia, Francja, Wielka Brytania, Włochy, Niemcy i Szwecja.

§. 7.

Certyfikaty, których nie wolno wystawiać później jak przy przekroczeniu granicy państwa, z którego pochodzi wysyłka, powinny poświadczać:

- a) rodzaj i ilość cukru;
- b) gatunek, ilość i oznaczenie przesyłek (kolli);
- c) pochodzenie i przeznaczenie cukru;
- d) rodzaj środków transportu (kolej, okręt i t. p.);
- e) okres ważności, który bez wliczenia czasu spoczynania w cłowym domu składowym, nie może przekraczać roku.

Co do cukru wytworzonego w państwach, które do konwencji brukselskiej nie przystąpiły, muszą certyfikaty zawierać ponadto wzmiankę, czy cukier pochodzi z fabryki, która nie zajmuje się przerabianiem cukru, pochodzącego z takiego państwa, którego cukier na zasadzie postanowień konwencji brukselskiej obłożony jest cłem wyjątkowem lub zakazem dowozu.

§. 8.

Certyfikaty tracą ważność, jeżeli cukier podczas transportu w kraju udzielającym premii (§. 3) przeładowywano, chyba że przeładowanie (z przyczyn elementarnych) *vis major* było nieuniknione.

Wyjątkowo dopuszczalne jest tego rodzaju przeładowanie w kraju udzielającym premii, jeżeli cukier pochodzi z jednego z państw, należących do konwencji, a przeładowanie odbywa się pod celną kontrolą.

Böhm wtr.

Call wtr.